

WOJEWODA ŚLĄSKI

IFIII.4131.1.29.2021

Katowice, dnia 29 lipca 2021 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713 i 1378 oraz z 2021 r. poz. 1038) i art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2021 r. poz. 741, 784 i 922)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXX/312/2021 Rady Miasta Radzionków z dnia 24 czerwca 2021 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Radzionków z wyłączeniem terenu w rejonie ulic Staszica i Świętego Wojciecha, w zakresie:

I. w zakresie ustaleń tekstowych planu:

- a. § 6 ust. 1 pkt 2 lit. a w zakresie słów: *zgodnie z ustaleniami § 6*;
- b. § 7 ust. 2 pkt 2, lit. a tiret drugie;
- c. § 12 ust. 2 w zakresie słów: *oznaczonych symbolami 7PU, 9PU, 10PU, 11PU, 12PU, 13PU*;
- d. § 20 ust. 2 pkt 2;
- e. § 37 ust. 3 pkt 1;
- f. § 52 ust. 2 w zakresie słowa: *następujące* oraz sformułowania: *z poszerzeniami w rejonie skrzyżowań*;
- g. § 52 ust. 2 punkty od 1 do 10;
- h. § 53 ust. 2 w zakresie słowa: *następujące* oraz sformułowania: *z poszerzeniami w rejonie skrzyżowań*;
- i. § 53 ust. 2 punkty od 1 do 25;
- j. § 54 ust. 2 w zakresie słowa: *następujące* oraz sformułowania: *z poszerzeniami w rejonie skrzyżowań*;
- k. § 54 ust. 2 punkty od 1 do 82;
- l. § 55 ust. 2 w zakresie słowa: *następujące* oraz sformułowania: *z poszerzeniami w rejonie skrzyżowań*;
- m. § 55 ust. 2 punkty od 1 do 63;
- n. § 56 ust. 2 w zakresie słowa *następujące*;
- o. § 56 ust. 2 punkty od 1 do 5;
- p. § 57 ust. 2 w zakresie słowa: *następujące* oraz sformułowania: *z poszerzeniami w rejonie skrzyżowań*;
- q. § 57 ust. 2 punkty od 1 do 14;
- r. § 59 ust. 1 w zakresie słów: *od 1* oraz sformułowania: *do 7KK/KD*;
- s. § 59 ust. 2 w zakresie słowa: *następujące*;
- t. § 59 ust. 2 punkty od 1 do 7;

II. w zakresie ustaleń graficznych planu:

- a. turkusowa linia z trójkątami.

Uzasadnienie

W myśl art. 85 i 86 ustawy o samorządzie gminnym, wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 wskazanej ustawy uchwała gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

W dniu 24 czerwca 2021 r. Rada Miasta Radzionków podjęła uchwałę nr XXX/312/2021 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Radzionków z wyłączeniem terenu w rejonie ulic Staszica i Świętego Wojciecha.

Stosownie do art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t. j. Dz. U. z 2021 r., poz. 741, ze zm.) zwanej dalej *upzp*, Burmistrz Miasta Radzionków, pismem o znaku: KM.6721.1.2018, z dnia 01.07.2021 r., przekazał Wojewodzie Śląskiemu tę uchwałę wraz z dokumentacją prac planistycznych, w celu dokonania oceny jej zgodności z prawem.

Dnia 15 lipca 2021 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze, o czym zawiadomił Radę Miasta w Radzionkowie, informując jednocześnie o możliwości złożenia wyjaśnień.

Burmistrz Miasta Radzionków pismem nr KM.6721.1.2018 z dnia 21. 07. 2021 r. odniósł się do zarzutów podniesionych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania nadzorczego.

W trakcie prowadzonego postępowania organ nadzoru stwierdził, że badana uchwała podjęta została z istotnym naruszeniem zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w następującym zakresie:

1. W § 6 ust. 1 pkt 2 lit. a uchwały nakazano ochronę istniejących *obiektów zabytkowych, zgodnie z ustaleniami § 6*. Przepisem tym odesłano odbiorcę planu miejscowego do niewłaściwego paragrafu uchwały, gdyż paragraf 6 ustala zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego. Natomiast zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków zawarto w § 8 uchwały. Co prawda odesłanie to nie ma wpływu na ustalone zakazy, nakazy, dopuszczenia i przepisy obowiązujące w trakcie prowadzenia inwestycji, remontów i prac konserwatorskich przy zabytkach wpisanych do rejestru zabytków, lub objętych ochroną w planie miejscowym, jednak narusza § 25 w związku z § 143 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie *zasad techniki prawodawczej* (t. j. Dz. U. 2016 poz. 283) zwanego dalej *ztp*. Zgodnie z nim, bowiem przepisy prawa materialnego winny wyraźnie wskazywać kto, w jakich okolicznościach i jak powinien się zachować.
2. W § 7 ust. 2 pkt 2 lit. a uchwały ustalono nakaz wprowadzenia zieleni izolacyjnej na terenach oznaczonych symbolami 1PU, 3PU, 7PU, 8PU, 9PU, 15PU, 16 PU – od strony terenów wymienionych w: tiret pierwsze: 21MN, 44MN, 45 MN, tiret drugie – 49MNU, w tiret trzecie: 31MU, 34 MU, tiret czwarte – 4MW. Jednak teren 3PU nie graniczy z żadnym z wymienionych terenów mieszkaniowych i mieszkaniowych z usługami. Na rysunku planu nie wprowadzono żadnego znaku graficznego oznaczającego strefę zieleni izolacyjnej. Tak sformułowanymi ustaleniami § 7 ust. 2 pkt 2 lit. a uchwały naruszono więc w pierwszej kolejności art. 15 ust. 2 pkt 1 *upzp.*, gdyż dla terenu 3PU nie ustalono jednoznacznie zasad zagospodarowania. W oparciu o tak sformułowane zapisy nie można bowiem jednoznacznie ustalić, przy której granicy terenu 3PU należy nasadzić 3 metrowej szerokości pas zieleni izolacyjnej. Naruszono także § 8 pkt 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie *wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania*

przestrzennego (Dz. U. nr 164, poz.1587) zwanego dalej *rozporządzeniem*, gdyż w tym zakresie uchwały, brak jest spójności pomiędzy częścią tekstową i graficzną planu miejscowego. Naruszono wreszcie § 6 *zpt* poprzez uchwalenie zapisu, którego w powiązaniu z odpowiadającą mu częścią graficzną, nie można jednoznacznie zinterpretować.

Burmistrz Radzionkowa – w odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania nadzorczego, wskazał, że zapis zamieszczony w tiret trzecie jest oczywistą pomyłką pisarską i powinien odnosić się do terenu o symbolu 46MNU. Wniósł więc o jego uchylenie z uchwały. Wojewoda przyjął te argumenty. Stwierdzenie nieważności części tego paragrafu – zgodnie z punktem I lit. b. niniejszego rozstrzygnięcia, doprowadzi do spójności pomiędzy częścią tekstową a częścią graficzną oraz eliminuje niepewność odbiorcy planu co do intencji uchwałodawcy dotyczącego terenu 3PU, którego zagospodarowanie uniemożliwia wprowadzenie zieleni izolacyjnej od strony terenu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej.

3. Na części terenu 2P znajduje się zakład o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, którego granice wskazano na rysunku planu. Od tej granicy oznaczono strefę 95 m oddziaływania w przypadku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej na terenie zakładu dużego ryzyka. Granica tej strefy przebiega przez tereny: 8PU, 10 PU, 12PU, 13PU, 14PU, 2P, 3P oraz 24KDL, 7KK i 8KK.

Tymczasem w § 12 ust. 2 uchwały ustalono *nakaz przestrzegania ograniczeń w zagospodarowaniu terenów oznaczonych symbolami: 7PU, 9PU, 10PU, 11PU, 12PU, 13PU, położonych w 95 metrowej strefie oddziaływania w przypadku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej na terenie zakładu dużego ryzyka zgodnie z obowiązującymi wymaganiami przepisów ustawy Prawo ochrony środowiska.*

Jednak strefa ochronna, wyznaczona na rysunku planu, nie pokrywa się z ustaleniami zawartymi w tekście uchwały. Wprowadzony nakaz nie obejmuje bowiem terenów: 8PU, 14PU, 2P, 3P czym naruszono art. 15 ust. 2 pkt 7 *upzp*. Nakazuje on by w planie miejscowym obowiązkowo określić granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów. Naruszono także art. 73 ust. 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. prawo ochrony środowiska (t. j. Dz. U. 2020 poz. 1378 ze zm.). Przepis ten nakazuje by zakłady, które stwarzają zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej lokalizowane były między innymi w bezpiecznej odległości od obiektów użyteczności publicznej. A pomimo, że na terenach 8PU, 14PU, 2P, 3P możliwe jest lokowanie takich budynków, to nakaz przestrzegania ograniczeń w zagospodarowaniu terenów zawarty w § 12 ust. 2 uchwały, sformułowany został tak, że na terenach tych nie jest konieczne stosowanie norm prawa ochrony środowiska. Z drugiej strony ustaleniami zawartymi w § 12 ust. 2 uchwały, dotyczącymi ograniczeń w zagospodarowaniu, objęto tereny, które nie są położone w 95 metrowej strefie oddziaływania w przypadku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej na terenie zakładu dużego ryzyka (tereny: 7PU, 9PU i 11PU).

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania Burmistrz Radzionkowa zwrócił uwagę na to, że w § 10 uchwały, ustalającym granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, wskazany został zakład dużego ryzyka wystąpienia poważnej awarii oraz, że zapis § 12 uchwały, dotyczący ograniczeń zagospodarowania winien obowiązywać na wszystkich terenach znajdujących się w 95 metrowej strefie oddziaływania w przypadku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej. A pominięcie w ustępie 2 tego paragrafu terenów 8PU, 14PU, 2P, 3P jest omyłką pisarską.

Stwierdzenie nieważności § 12 ust 2 uchwały – zgodnie z punktem I lit. c. niniejszego rozstrzygnięcia - prowadzi do spójności pomiędzy częścią tekstową i częścią graficzną oraz jednoznacznie porządkuje kwestie obowiązywania ograniczeń w zagospodarowaniu na wszystkich terenach znajdujących się w 95 metrowej strefie oddziaływania w przypadku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, która

to strefa wyznaczona została na rysunku planu. Tak więc rysunek planu – z ustaloną na nim strefą oddziaływania jednoznacznie wskazuje tereny, na których obowiązują przepisy ograniczające sposób ich zagospodarowania.

4. W § 20 ust. 1 uchwały dokonano ustaleń szczegółowych dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zabudowy usługowej od 1MWU do 4 MWU. W ust. 2 pkt 1 tego paragrafu ustalono: *nieprzekraczalne linie zabudowy zgodnie z rysunkiem planu*, a w punkcie 2 tego paragrafu *obowiązujące linie zabudowy zgodnie z rysunkiem planu*. Ale na rysunku planu wyznaczono jedynie nieprzekraczalne linie zabudowy zgodnie z ustaleniem dokonanym w punkcie 1, czym doprowadzono do rozbieżności pomiędzy treścią planu a jego rysunkiem. Naruszono tym samym art. 15 ust. 1 *upzp.* oraz § 8 pkt 2 *rozporządzenia*, które jednoznacznie wskazują na konieczność jednoznacznego powiązania rysunku planu z tekstem planu miejscowego. Zgodnie ze wskazanymi przepisami ustawy i rozporządzenia, część graficzna planu stanowi uszczegółowienie, uzupełnienie i wyjaśnienie części tekstowej oraz ma moc wiążącą. Postanowienia planu należy odczytywać łącznie, uwzględniając zarówno część tekstową, jak i graficzną. Tym samym oczywistym jest, że nie może być rozbieżności pomiędzy częścią tekstową a rysunkiem planu (por. wyrok: II SA/Lu 393/09 z 13.109.2009r. publ. na stronie internetowej www.orzeczenia.nsa.gov.pl) i tylko zgodność tych integralnych części planu miejscowego umożliwi jego realizację. Tak więc stwierdzenie nieważności uchwały w części wskazanej w punkcie I lit. d niniejszego rozstrzygnięcia, wypełni nakaz zawarty we wskazanych wyżej przepisach ustawy i rozporządzenia.

5. W § 37 ust. 1, 2 i 3 uchwały dokonano szczegółowych ustaleń dla terenów zieleni urządzonej oznaczonych na rysunku planu symbolami od 1ZP do 12ZP. W ust. 3 pkt 1 ustalono *nieprzekraczalną linię zabudowy zgodnie z rysunkiem planu*, lecz na rysunku planu takiej linii nie wyznaczono. Tym samym naruszono cytowany uprzednio § 8 pkt 2 *rozporządzenia*.

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania nadzorczego Burmistrz Radzionkowa wniósł o uchylenie zapisu § 37 ust. 3 pkt 1 oraz zapewnił, że *zachowanie odległości ewentualnej, niewielkiej zabudowy na części terenów, odbywać się będzie na podstawie przepisów ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych*.

Wojewoda przyjął wyjaśnienia Burmistrza, gdyż stwierdzenie nieważności uchwały w części określonej w punkcie I lit. e, umożliwi realizację planu miejscowego. Mimo iż na terenach zieleni urządzonej dopuszczono zabudowę usług sportu i rekreacji, to ze względu na specyfikę tej zabudowy, jej sporadyczność oraz przepisy szczególne, regulujące minimalne odległości obiektów budowlanych usytuowanych przy drogach – art. 43 ust.1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. *o drogach publicznych* (t. j. Dz. U. 2020 poz. 470 ze zm.) zachowanie ładu przestrzennego oraz jednoznaczność interpretacyjna planu miejscowego, w opisanym wyżej zakresie, jest zagwarantowana.

6. Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 10 *upzp.* w planie miejscowym obowiązkowo należy określić zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemu komunikacji. Z kolei § 4 pkt 9 lit. a *rozporządzenia* nakłada obowiązek określenia układu komunikacyjnego wraz z jego parametrami oraz klasyfikacją ulic i innych szlaków komunikacyjnych. Wymogi te zostały wypełnione w badanej uchwale, jednak szerokości terenów dróg publicznych, publicznych ciągów pieszo-jezdných, dróg wewnętrznych oraz terenów infrastruktury kolejowej i dróg publicznych określone w §§ 52, 53, 54, 55, 56, 57 i 59 nie wszędzie odpowiadają wartościom odczytanym z rysunku planu. Narusza to wskazane wyżej przepisy oraz § 8 pkt 2 *rozporządzenia*, z którego wynika konieczność zachowania spójności rysunku z tekstem planu. Stwierdzenie nieważności uchwały zgodnie z punktami od I lit. f do I lit. t niniejszego rozstrzygnięcia, dotyczące określenia w tekście uchwały szerokości terenów dróg publicznych,

publicznych ciągów pieszo-jezdnych, dróg wewnętrznych oraz terenów infrastruktury kolejowej i dróg publicznych, którym nie odpowiadają wartości odczytane z rysunku planu, podyktowane zostało specyficznymi uwarunkowaniami terenowymi. Występujące na tych terenach liczne przewężenia, poszerzenia nie tylko w rejonie skrzyżowań, ale także w różnych miejscach ich przebiegu, a także miejsca do zawracania pojazdów, uniemożliwiają jednoznaczne określenie ich szerokości. Nawet ich oznaczenie w przedziale – zawartym w stwierdzeniu: *szerokość od – do*, jest nieprecyzyjne, bo nie odnosi do konkretnego miejsca w przestrzeni, lecz informuje o szerokości minimalnej i maksymalnej, bez podania rejonu pomiaru. Dopiero każdorazowe sprawdzenie konkretnego miejsca terenu drogi publicznej na rysunku planu, umożliwi stwierdzenie jego faktycznej szerokości. Dla określenia układu komunikacyjnego i jego parametrów oraz klasyfikacji szlaków komunikacyjnych wystarczające będzie odwołanie się w tekście uchwały do oznaczeń zawartych na rysunku planu.

7. W § 59 uchwały wyznaczono tereny oznaczone symbolami od 1 KK/KD do 7KK/KD, którego podstawowe przeznaczenie to teren infrastruktury kolejowej i dróg publicznych. Jednak na rysunku planu ustalono tereny od 1KK/KD do 6KK/KD. W tekście uchwały zawarto więc ustalenia dla terenu, którego nie wyznaczono na rysunku planu, czym naruszono § 8 pkt 2 *rozporządzenia*, który nakazuje by rysunek planu był zgodny z treścią planu. A zgodnie ze wskazanym przepisem *rozporządzenia* część graficzna planu stanowi uszczegółowienie, uzupełnienie i wyjaśnienie części tekstowej. Należy więc odczytywać je łącznie, uwzględniając zarówno część tekstową jak i graficzną, i tylko taki dokument ma moc wiążącą. Tylko zgodność tych integralnych części planu miejscowego umożliwia jego realizację. Tak więc stwierdzenie nieważności uchwały w części wskazanej w punkcie I lit. r. do lit. t. niniejszego rozstrzygnięcia, wypełni nakaz zawarty we wskazanym wyżej przepisie *rozporządzenia*.
8. Na rysunku planu zamieszczona została turkusowa linia z trójkątami, o równoleżnikowym kierunku, leżąca po północnej stronie granicy głównych zbiorników wód podziemnych – Bytom nr 329 i Gliwice nr 330. Jednak ani w legendzie rysunku planu, ani w treści planu oznaczenie to nie zostało żaden sposób dookreślone. Z wyjaśnień gminy wynika, że *linia ta stanowi nieaktualne oznaczenie informacyjne dla wskazanej w studium projektowanej strefy ujęcia wód podziemnych „Staszic”, która na etapie sporządzania projektu planu nie została potwierdzona przez organy i instytucje*. Winna być więc usunięta z rysunku planu miejscowego. Skoro się tak nie stało koniecznym jest stwierdzenie nieważności uchwały także w tej części, co doprowadzi do spójności dwóch integralnie związanych ze sobą części planu miejscowego – jego treści oraz rysunku planu miejscowego.

Po wyeliminowaniu wymienionych naruszeń, uchwała Rady Miasta Radzionków Nr XXX/312/2021 z 24 czerwca 2021 r. w *sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Radzionków z wyłączeniem terenu w rejonie ulic Staszica i Świętego Wojciecha*, może funkcjonować w obrocie prawnym, a zatem, stwierdzenie nieważności uchwały jedynie w części określonej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego, jest uzasadnione.

Stosownie do przepisu art. 92 ust. 1 *ustawy o samorządzie gminnym* stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa, w części objętej niniejszym rozstrzygnięciem nadzorczym, z dniem jego doręczenia Radzie Miasta Radzionków.

Na niniejsze rozstrzygnięcie przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach. Skargę wnosi się za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia.

Z up. WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

Bożena Goldamer - Kapala

Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Otrzymuje:

Rada Miasta Radzionków

Pouczenie o możliwości wniesienia skargi w formie elektronicznej

1. Skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze można wnieść w formie elektronicznej lub papierowej.
2. Skarga przekazana w formie dokumentu elektronicznego powinna zawierać wszystkie wymogi pisma sporządzonego w postaci papierowej.
3. Skarga wnoszona w formie dokumentu elektronicznego, powinna ponadto zawierać adres elektroniczny oraz zostać podpisana przez stronę lub pełnomocnika kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.
4. Jeżeli skarga nie zawiera adresu elektronicznego przyjmuje się, że właściwym jest adres elektroniczny, z którego nadano pismo wniesione w formie dokumentu elektronicznego.
5. Do skargi wniesionej w formie dokumentu elektronicznego nie dołącza się jej odpisów.
6. Do skargi należy dołączyć pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzytelny odpis pełnomocnictwa.